GREGORIUS MAGNUS
Zwettl, 4. Viertel 12. Jh.
Seite 94v
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31633
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

Unde bene ut in dictis p̄dicantiū non solum
inspiratorē se intelligentiē s; etiā auctorē
locutionis se ostendat. adiungit. Quis enarra
uit celoꝝ rationem. Quoꝝ tamē uerba quia eū
sese nobis p̄ speciē ostenderit subtrahit. ptinus
subdit. Et cōcentū celi quis dormire faciet.
In hac enim uita infirmitatis nr̄e dn̄s ñ apta
specie maiestatis suę s; p̄dicatoꝝ suoꝝ uoce
locutus ē. ut corda adhuc carnalia carnis
lingua pulsaret. & tanto facilius insueta pci
pent. q̄nto ea p sonitū cōsuete uocis audirent.
At p̄q̄m p mortē in puluere caro resoluit. & p
resurrectionē pulus animat. tunc de dō au
dire uerba ñ querim. quia unū ipsum qd̄ im
plet omnia iam p speciē dī uerbū uidemus. Id
tanto nobis altius sonat. q̄nto & mentes nr̄as
uj intimę illustrationis penetrat. Sublatis
namq; ortus & occidentis; uerbis. quasi q̄dam
sonus fit eternę p̄dicationis ipsa imago intę
uisionis. Unde recte nunc ad beatum iob dn̄s
dic̄. Quis enarrauit celoꝝ rationem. & cōcentū
celi quis dormire faciet. Quid enī celoꝝ ra
tio accipit. nisi uis supna secretoꝝ. Quid p
celi concentū. nisi cōcors p̄dicantiū sermo
signat. Conditor g nr̄ cum celoꝝ ratio
nem narrare cepit. dormire celi cōcentū
facit. quia cū iam nobis p speciem ostendit.
numerum p̄dicantiū uerba subtrahuntur.
Hunc enim p hieremiā dn̄s dicit. Non docebit
ultra uir proximū suum. & uir fr̄em suum
dicens. Cognosce dn̄m. Omnes enī cognoscent
me a minimo eoꝝ usq; ad maximū. dicit dn̄s.
Hunc paulus ait. Siue prophetie euacuabunt.
siue lingue cessabunt. siue scientia destru
etur. Uel certe celoꝝ ratio ē. ipsa uiuificatrix
uirtus quę sp̄s format angloꝝ. Ds enī sicut
causa ē causarū. sic̄ uita uiuentiū. ita etiā
ratio rationabiliū creaturarū. Tunc g celoꝝ
rationem dn̄s narrat. cum semet ipsum nobis q̄m
electis spib; p̄sit insinuat. tunc celoꝝ rationē
narrat. cum detersa mentis nr̄e caligine cla
ra se uisione manifestat. Unde & in euglio
dn̄s dicit. Ueniet hora cum iam ñ in parabo
lis loquar uobis. sed palam de patre annuntia
bo uobis. Palam q̄ppe de patre annuntiare se
asserit. quia p patefactam tunc maiestatis
suę speciem & quom ipse gignentem tunc ñ
impar oriat. & quom utroq; sp̄s utriq; co
eternus procedat ostendit. Apte tunc namq;
uidebimus. quom hoc qd̄ oriendo ē. ei de q̄
oriē subsequens ñ ē. quom is qui p processio
nem p̄ducit a p̄ferentib; ñ pretur. Apte
tunc uidebim. quom & unū diuisibiliē tria
sunt. & indiuisibiliē tria unū. Lingua g tē
narrantis dī. ē uisa claritas subleuantis. Et
cōcentus celi tunc dormiunt. quia apparente
in iudicio retributore opm. exhortationum iā
uerba cessabunt. Unde & apte ipsū resur
rectionis tempus adiungit. cum iuste p̄fert.
Quando fundabat pulus in tra. & glebe
ēpingebant. More enim suo quę adhuc fu
tura sunt quasi iam p̄terita diuin sermo
describit. hoc in se indelicet seruans qd̄ pe ei
dic. qui fecit quę futura sunt. Pulus itaq;
tunc in tra fundit. q; in solida membra
reducit. Et glebe ēpingunt. quia minimū
firma corpa ex puluere collecta cōsurgunt.
S; p̄q̄m uerba hec dn̄ica quom de futuro
intelligenda sint diximus. nunc etiā q̄d de
p̄senti insinuent indicem. Quis enarrauit
celoꝝ rationē. & cōcentum celi quis dormire
faciet. Celoꝝ rationē dn̄s narrat. dū nunc
insinuando supna secreta electoꝝ suoꝝ men
tes illuminat; cōcentum ū dormire facit.
dū cōcordes ymnos angloꝝ atq; illa celestiū
uirtutū gaudia reproboꝝ cordib; iusto iudi